

у него да стрѣва добро, и послѣ да бѣде
 чюдотворецъ: кога-то пѣскаѹ дѣца-та отъ
 училище-то, момче-то Неофитъ прибираше
 сыромашкы дѣца, съ кои-то сѣ учаше, и
 що-то бѣше мѣ дадено отъ дома за гаде-
 нье, сподѣлаше го на свои-тѣ вѣрстници, а
 самъ си оставаше гладенъ; когато излѣжа-
 ше съ сѣченицы-тѣ си и отиваѹ къмъ въ-
 сточнѣ-тѣ вратѣ на града, начѣртаваше
 кръсть и молаше сѣ Христѣ Богѣ распато-
 мѣ; а тамъ въ стѣнѣ-тѣ имаше камѣкъ,
 отъдѣто изваждаше водѣ и напождаше ѹжа-
 днелы-тѣ си сѣченицы. На постелѣ-тѣ му
 всѣкога сѣ привиждаше да стои гѣлѣбъ, кой-
 то мѣ приказваше съ чловѣческыи гласъ;
 това като сѣгѣда майка мѣ, ѹплашена, той
 си часъ издѣхна, нѣ свѣтъ иж сѣживи съ
 молитвѣ-тѣ си. А когато отиде въ горѣ-
 тѣ Олимповѣ, насоченъ отъ гѣлѣба, влѣзе
 у едниѣ пещерѣ, отъдѣто пропѣди звѣра, и
 тамъ сѣ застолъ, прихранванъ отъ Ангела.
 Слѣдъ нѣколко си години, по откровение,
 слѣзе отъ горѣ-тѣ да поздравѣ родители-
 тѣ си и, откакъ-то раздаде отъ тѣхныи
 имотъ на сиромасы, отиде си пакъ въ горѣ-